

บทละครวิทยุแสดง โขมคณะนกแก้วดี

เรื่อง "สมปราบ" บทประพันธ์ของ "คุณาวุฒิ"

แสดงที่สถานีวิทยุศึกษา ในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

.....

สวัสดิ์ ท่ามบู๊ตัง

คณะนกแก้วดีได้รับเกียรติจากสถานีวิทยุศึกษาให้แสดงนาฏกรรม
วิทยุในรายการค่ำวันนี้เป็นครั้งแรก คณะนกแก้วดีขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย
ตลอดจากนี้ไปขอเชิญฟังนาฏกรรมชีวิตเรื่อง "สมปราบ" ซึ่ง เป็นบทประพันธ์ของ
วิจิตร คุณาวุฒิ .

(ดนตรีนำเรื่องแล้วทึกลด)

(เสียงมีเท้ามาในราว ๒ ชั่วโมงมาแต่ไกลแล้วหยุดลง เสียงลมพัดหวิว เสียงน้ำและ
คนหายใจหอบ ๆ)

คนนำทาง

ฟ้าฟ

นั่นแหละครับ สมปราบ (พูด) เรามองมมเยือกคาลัยนี้เห็นไกลนักที่เดียว ก็ไม่สู้ไกล
นักหรอก ถ้าหากเราจะไปตามทางลัด แต่ถ้าจะไปตามทางหลวงสร้างใหม่ขยางที่
มานานแล้ว ก็เห็นจะลำบาก

ชาติ

คำก็ไม่เป็นไร (พูด) (หัวเราะ) เว้นแต่ว่าโลกที่ซึกที่วานะ ก็คงมีแน่ ๆ นะ ก็ยาวจะ
คงไปอาศัยศาลาวัดลัด ปลายยอดแหลม ๆ ที่เห็นประกายววมแวมนะ วัดไม่ไรหรือ

คนนำทาง

ครับ วัด แล้วก็เห็นเป็นหัวขวาวขาว ๆ นะ ภูเขาอัน เป็นเตลาดกหลาย ๆ มีถนนทราย
แคบกลางแคบ ๆ ถัดจากภูเขานออกไปก็เป็นที่สูงๆ ภูเขาอันสูงมีแต่ต้นไม้ขึ้นนั้นไหม
นั่นแหละ หลังภูเขาไม่พบก็เป็นลำห้วยไม่สูงใหญ่สัก ทว่ามีน้ำลึกรายรายเลย นำเข้าวัด
เราว่ามีเม็ทะเซ

ชาติ

อ้อ ยังไงเขี้ยววี อากาศสมนยคคาลัยนี้สกชื้นก็เกิดเกิน

คนนำทาง

ครับ สวย คุณกำลังจะมาเพื่อวัดสักวันครับ

ชาติ

ถ้าที่ซึกก็ ก็จะขุดสัก ๑๕ วัน ฉันทายากจะมาดูเส้นทางผ่านสายน้ำด้วย ถ้าหากเกิด
สงครามแล้ว ทางรถไฟจากพิษณุโลกไปลำปาง เชียงใหม่ ซาก เราก็จะลำเลียง
สินค้ามาขึ้นไปทางนี้ จากพิษณุโลกมาสุโขทัย มาตาก ผ่านเงิน เราสมปราบ ก็คง
ไปลำปางที่เดียว เห็นเป็นใจ

คนนำทาง

ก็ครับ ก็มีทางนี้ทางเขี้ยววีขึ้นไปได้ ถ้าหากทางรถไฟขาด

ชาติ

ชาติ
คนนำทาง

เราจะไปตีหรือยังละ กว่าจะลงจากยอดดอยนี่นะ ไม่ใช่เล่นเขี้ยว
ครับ เข้มกึกกว่าขึงงั้นแหละ

เสียงผีเข้าบ้านแถวคนตรีกระเทียม กอขย ๆ เมา ลง

ชาติ (เล่า)
111

ข้าพเจ้าไปถึงสมปราวตำบลเล็ก ๆ ซึ่งเป็นกิ่งอำเภอของจังหวัดลำปาง เขาเมื่อ
ใกล้ค่ำเต็มที่ คนนำทางผู้ใจดีได้ชักพาที่พักที่ไกลอย่างเรียบร้อย เป็นบ้านพักของ
คนที่นี่หนึ่งที่สมปราวนั่นเอง คนนำทางของข้าพเจ้าได้จัดการพาข้าพเจ้าไปฝาก
ฝังไว้ในฐานะแขกที่มาจากเมืองไกล ซึ่งเจ้าของบ้านวันชวาก็ได้ให้การต้อนรับขับ
สูชาพเจ้าเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับน้ำใจของชาวชนบททั่ว ๆ ไป ที่มากไปควย
ความเมตตาของคนต่างถิ่นด้วยอัธยาศัยอันบริสุทธิ์เหลือเกิน

ข้าพเจ้าพำนักอยู่ในสมปราวได้ ๓ วันเต็ม ๆ ๓ วันที่เที่ยวชดช้อนไปตามหมู่บ้าน
ซึ่งเรียงรายอยู่ไต่ห้วยเขาแห่งนี้ และ ๓ วันที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ละแวกอื่น ๆ
ของสมปราวหลายอย่าง หลายประการที่ดูเกี่ยวข้อง ที่ข้าพเจ้าพบกลิ่นไอของเมือง
เหนืออันซบมออยู่ทั่วไป มีแต่ความสงบ สงัด สันโดษ และโอบล้อมลารซึ่งกันและกัน
และวันที่ ๓ นี้เอง ขณะสมทนาวกำลังโอบมาคดขวางแรงจืด จนหนาวสะท้าน
เปี่ยมเขาสู้หัวใจ ชาวบ้านก็จัดงานรื่นเริงรับสมทนาวขึ้นอย่างสนุกสนานเช่นเดียวกับ
กับปี่ลอม ๆ ที่ตามมาแล้ว

งานได้เริ่มขึ้นขึ้นเมื่อคดคนดำ ท่ามกลางแสงไฟสว่างไสว ชาวบ้านทั้งชายและ
หญิงโคทะขอมกันเข้ามาสู่บริเวณงานอย่างคับคั่ง เจ้าของบ้านที่ข้าพเจ้าพักได้พา
คนนำทางและแนะนำข้าพเจ้าให้ลอกจากมาแต่ดวัน เพราะสภาพนอยที่สุกชาพเจ้า
จะโคขยวันงาน ทั้งนานที่มันของสมปราวในวันนี้

(คนตรีแฉวขึ้นแล้วจางหาย มีเสียงหัวเราะคกกระซิก เสียงทักทายปรกษัยกัน)

(เสียงปรบมือลกราว แลวเพลงรำวงก็เริ่มขึ้นท่ามกลางเสียงจกเจ)

(กระซิบ) ๑๑๖๓
" ๑๑๖๓
" ๑๑๖๓

เฮย มันเฟรนนะ ดึกนังมีป้อมมากูกลัวเวย ถ้ามันอยากจะรำเต็มที่
ใครสงสารมัน ช่วยไปโง่สักหน่อยเถอะวะ นึกว่าเอาบุญ โดเจ็ดได้ ไป โป้
ดูย ดูตายเลย ทนมันนี่ซัก ๆ ย่างนั้น มีงูผี เหมือนคนเมื่อไรละ ฟังจกมาจาก
หุยมเมื่อเย็นนี้เอง มันศพเกินโคปี่หวา
ทนาคามันน่าเกลียดกเหลือเกินแะ ไม่น่าเล่น แลวยังจกตสังขารมายืนกุกกับเขา
ถัก เฮย เล็งกูผี คนไกล ๆ แดกหังเลย กูผี เราไปตรงไหนตรงนั้นลดยหมด

(กระซิบ) สร้อย

ถึงจันทร์นี่แหละ มีระวางมันเข้าสิง (หัวเราะ) พอมีร่างที่ไร มันอยู่บ้านได้เมื่อไร
เป็นพวกที่ตกลงมาเป็นคู่กำลัง ๆ ออ ๆ ว่าอยากจะทำอะไรก็ได้ ผูกพันเคย....

ชาติ (เล่า)

(โดยมีเสียงเพลงร่ำวงไกล ๆ) จิ้งที่เคียว ผู้หญิงคนนั้นยืนดูร่างอยู่สักพักหนึ่ง
ตรงข้ามกับที่พวกมันหลุมคนคงพวกมันนั้นอยู่ และมีไม้นานา (ก็เกลียดคนแล้วจริง) ก็ว่า
ตลอดทั้งไม้นานามีแต่รอยแผลเป็นยุ่งเหยิง สังเกตไควาขณะนี้ยังมีแผลสด ๆ คุ
คงจะเก็บไปควยวิวรยและเลือดเลอะ เกละอย่างหากรูโหดร้ายที่สุด ไม่นานมันแตก
ไม่ดูว่ามีความน่าเกลียดเพียงไร กูดลายกับฟองน้ำตั้งขึ้นขึ้นไปปะปดใจ วันนี้อาก
ยังมี กวงศาถอนแนวจะ ลอกขบวนคนเมา มีรอยยิ้ม เป็น เห็นชัด ๆ คิดว่ายังมีประกิต
ก็ไม่ถึงกับบอกหมดทั้งสองข้าง ที่ไหนก็เลยขามมีรอยคำคล้ายกับเนื้อตรงนั้นโคแหวง/
หลุดหายไป เลอ .... คุณแล้วเขาพูดสยดสยอง เหลือเกิน

เสียง เพลงร่ำวงไกล และมีเสียงกระซิบกระซาบพรอมเสียงหัวเราะ

..... กลิ้ง
..... สร้อย
..... กลิ้ง
..... สร้อย

ได้เจ็ด บอกว่าส่งสารมันหลบเลี้ยวะ ขวไปโค้งมันว่าที่เออะน่า
ฮือ โทมา ไม่เลานา ไร่ไม่ลง
ฮาร แนะเฮย กล้มแล้ว กล้มแล้วเห็นใหม่ (หัวเราะกระเซ้า) มัวช้าอยู่ได้
เกอ กล้มเสียอีกก็ กูทุเรศเต็มทน มันยื่นกูดอยู่ได้

เสียงคนตรีกระซิบขึ้น แล้วแหวเนาวลง

ชาติ (เล่า)

หญิงผู้มาส่งสารขนาดานาเกลียดคนแล้วคนนั้น (พูด) ก็เดินลอกไปแล้ว ซาพเจ้าก็เดิน
เสียงลอกมาบ้าง โดยบอกให้คนพาเที่ยวของซาพเจ้าที่เจ้าลงมานี่ในมา โทเป็นแ
ร่ำวงไปทางกอน บอกตรง ๆ ว่า ขณะนี้ซาพเจ้าสนใจอยู่กับหญิงคนนี้เหลือเกิน
หญิงผู้นั้นก็ฟังทุกคนเขาทั้งเกลียดทั้งขยะแหยง เพราะเขาตาขางเคียวเท่านั้นที่พา
ในหญิงคนนั้นก็คงตกอยู่ในสภาพที่เมาเล่นจนมาดลยวงมอดไม่ดู
เธอเห็นนางว่าลอกไปแล้ว ก็ตรงไปยังประตูออกธา ๆ ไกร ๆ พกกันทั้หมามคงดู
เธอแล้วกระซิบ บางคนทำหน้าที่ขยับเพี้ยกเพี้ยกัน ตรงนี้เอง ซาพเจ้าก็เพิ่มความ
เวทนาส่งสาร เธอนั้นเป็นทิวคน จึงรีบเดินกระชั้นเข้าไปใกล้
(เสียงผีเพากรอครบถนัดเร็ว เพราะอย่าไปชนไม้ไม้นาง)

ชาติ
จันทร์
ชาติ
จันทร์
ชาติ

แม่หนู ..... แม่หนูทำไมรีบกลับมา
เอะ.....
เกอ เกอ แม่หนูไม่อยู่ดูว่าส่งกลนพิธีจะ
ฮา คุณเป็นใครละ
ฉันเป็นคนที่มาจากเมืองใต้ กรุงเทพฯ .... เพิ่งมาได้ ๓ วันเช้าวันนี้เอง

ชาติ
จันทร์

แล้วมาเสียใจอยู่ที่ไหนก็ทรอก จันส่งสารและเห็นใจพมามาก จันจึงไต่เค้นตามพมามา
ไต่คะ ไต่..... ไม่มีใคร เขาพูดอย่างพูดๆเลยคะ มีแต่เขารังเกียจทั้งนั้น แล้ว
ใคร..... ใครบางจะไม่เสียใจ คุณก็คิดๆคะ ตลอดเวลาพมามาเหวเหวเสือกเกิน...

(คนตรีกระซิบแล้วทร้กลอด)

ชาติ (เล่า)

จันทร์ ไต่เล่าเรื่องราวที่นำส่งสารของเธอให้ข้าพเจ้าฟัง ตลอดเวลาที่เรากินผ่านม
หนาวไปตามหนทางแคบ ๆ ที่ตัดตรงไปยังไร่ฝ่ายของเข เขาพาเรารับฟังไว้อย่างตั้งใจ
หนักที่สุด บางคราวก็เป็นความน่าสยดสยอง ความน่ากลัว และบางคราวก็น่าสนใจ
รวมทั้งความน่าเขาส่งสาร มีความรู้สึกหลาย ๆ อย่าง ของเขาพาเราชมความ
ในชีวิตของหญิงสาวที่พมามี ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับฟังไวจากปากของ เขตั้งแต่คน
จนจบ.....

คนตรีแบ้กราวเเนา ๆ ตลอดเวลาที่จันทร์เล่า

จันทร์ (เล่า)

พมามาของเรา ไร่ฝ่ายของเราอยู่ติดกัน เราเติบโตมาด้วยกัน และเป็นเพื่อนเล่น
กันมาแต่เล็ก ๆ คุณก็มองเห็นแล้วใช่ไหมคะว่าชีวิตของเราเกิดติดกันมาเป็นเส้นขนาน
ที่รวมเรียงเพียงใด พอส่งเราไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนสาธิต เราจบการศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาด้วยกัน แต่สัปดาห์ที่เราทั้งสองคนกลับมาบ้าน มาช่วยคุณเลิกกิจการในไร่ใน
บ้านแทนคุณแทนตาของพ่อ แล้วในที่สุด เราก็รักกัน แทนจะเรียกได้ว่าหัวใจของเรา
แยกจากกันไม่ได้เลยชั่วชีวิต

เขาชื่อรักน่ะ สูงใหญ่ คมสัน สมเป็นชายทุกระเบียดนิ้ว แล้วหนูเป็นคนสวยของที่นี่
จริง ๆ นะคะ คุณ มีคนมาสู่ขอหนูหลายสิบราย แต่ผมบอกปัด แล้วคุณก็ไม่ต้องการ
ไร่ฝ่ายของเราหลายสิบไร่ทั้งสองฝั่ง กำลังจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน คุณก็คิดๆคะว่า
อนาคตของ เรากำลังจะเป็นปีกแฉ่นบนหน้าเพียงใด ถ้าหากชีวิตของหนูและของ เขา
รวมเป็นชีวิตเดียวกัน

ถ้าช่วยเล็ก ๆ หลั่งเป็นเขาลูกนั้นแหละคะ ที่เราพากันเดินไปแล้ว/พมาม และคุยกัน
เสมอคำทั้งสองตลอด พอสักครู่ แผลพตามใจ เขาจะรักน เป็นคนดีที่พอเห็นมาแต่คนแต่
ลอด นำในหายนะคะ ใส่แจ้วเห็นกระหังตัวปลาวาย มันลึกคะ อิกจนเราเห็นมันเป็น
สีเขียว โหลโหล ๆ เจ็บสังัด แล้วกรมเย็นถูกใจเราเสียจริง ๆ (สะอื้น) พุทธิไร
หนู.... อคที่จะคิดถึงมันไม่ได้ทุกครั้ง....

คนตรีแบ้กราวเเนา ๆ ตลอดเวลาที่จันทร์เล่า

รัตน

จันทร์ เมื่อเขานี้เองที่ถามเรื่อง เรากันพอ เห็นพมามอง ๆ มาหลายวันแล้วไม่กล้าถาม

จันทร์
รัตน์

ดีด แล้วพอว่าไง
พอให้ไปรอกไปรอกก่อนนี่ มีใจจะไขว่ขวายเสียก่อน ก็ดีเหมือนกันนี่ ดูเหมือนว่าพอๆ
ไปตกลงกับพอจันทร์แล้วไซ้ใหม่ สักมีเคี้ยว เราก็จะโคกขุยกด้วยกัน

จันทร์
รัตน์

นวมเป็นตุเจ้าแล้วเราไปคุยกันมางโคไทย
ไม่ก็ทรลก ชาวบ้านเขาจะโคกขุยก

จันทร์
รัตน์

เราก็ถลกคุยกันเหมือนอย่างนี้
๓ เดือนเท่านั้นเอง ลกไม่โคเคี้ยวหรือ

จันทร์
รัตน์

ไว้ใจจันทร์หรือ ไม่กลัวจันทร์ไปรักคนอื่นหรือ
ลกขี้ ลกนถนถนเถอะนา

จันทร์/จันทร์
รัตน์

จะทำไม...

จันทร์
รัตน์

(หัวเราะ) ไม่ทำไมทรลก แต่รักมากก็ตกลงทวงมาก
(หัวเราะ) แลหาญให้หัวหนากิ่งไหลเมวสุรอกไปร่วางมอญเสียความนา มีงานที่ไร เป็นตอง
มาเอาจันทร์ไปผูกที่ อันที่จริงนะ พกก็ไม่ระดมเขี่ยกัน แต่ซัดไม่ได้ เพราะว่าเกรง
ใจเขา เขาเป็นบุตหลังผู้ใหญ่อยู่ที่นี่ พอตกลงฟังเขาตามคณาว
กับลกไซ้ทรลกเล็กตามันเสียขี้ จะโลไม่ตกลงฟังเขา แล้วก็ไม่ตกลงจำใจไปร่วางมา ๆ มด
นั้นด้วย

จันทร์
รัตน์

คุย ..มา โครบลกว่าพอจันทร์คามัน (หัวเราะ)
เขาเห็นว่าจันทร์สวยทรลกนัว ถึงไครมาเอาไป ไช้ไซ้ไซ้ละ ก็ยากเกิดมาสวยทำไม..
เป็นคนสวยนะไม่ก็อย่างนี้เอง ไคร ๆ ก็...ดูยากจะแย่งเอาไปเสียจริง ๆ สู้เกิด
มาเป็นคนไม่สวยดีกว่า

จันทร์ (กล่า)

คนตรีภระนันต์แล้วแนวแนวมาลง

แล้ววันหนึ่งก็มาถึง วันนั้น หัวหนากิ่งมีงานเลี้ยงส่งนายสิบในมิ่งคัมภีร์ชาติที่ถูกย้ายไป
ประจำสถานีตำรวจลำปาง นอกจากจะมีงานเลี้ยง ยังมีร่วางลัดตามเคยหมู่ก็ตองไป
รำควยตามคำขอของ เขา พอถึงวันนั้น รัตน์ไปยืนกุกขุยกควย ถ้าหากเขาไม่ไปเหมือน
อย่างครึ่งกลอน หนูคิดว่าคงจะไม่มีอะไรลงละ ไร เลยที่จะ เกิดขี้เร้นทำให้หนูตอง เป็นคน
อย่างนี้แน่นอน

คุณก็เข้าใจแล้วไซ้ใหม่คะ ว่างานเลี้ยงตองมีคนเมา แล้วเมื่อมีคนเมามาอยู่ถึงตองเป็น
คนแรกที่ถูกควนควน ก็มันขี้เขนเคี้ยวกัน หนูดูคนเมาคนนั้นว่าควนควนหนูอยู่หลาย
ครั้ง หนูยังจำได้ก็ทีเคี้ยว ไม่เคยลืมเลยว่ไอ้เจ้าคนเมาคมนั้นมัน แสดงความกักขระ

จันทร์

สามรถอะไรกันหนุ

เพลงว่าวงพรหมกับเสียง และละ เจียวจาว

คนเมา

(อลอ) มาจันทร์มารำกับที่หนุคน คนสวย ถลกนี้ พี่โคงแล้วก็ตลงออก เกอ....
ยังงาน...ยังงาน แหม ... เพลงมันทรอย เหลือกเกิน...

จันทร์

(ตกใจ) วุย ราคีซีคะ

คนเมา

ก็ ๆ ยังงาย ยังงีไรไทม

จันทร์

วุย .... ละ ทำไมทองเลนมา ๆ ยังงีควย เห็นฉั้นเป็นยังงีไทม

คนเมา

รูไร... ลูกนิกลูกหนุคนได้ ที่เขาเทมราคีคอกกันกลบยังไม่เป็นไร หรือหวง เน็ด

จันทร์

ฉั้นไม่ไช่พญูพญูขอยางนั้นละจะบคกโท

รัตน

จันทร์ กลัมนาน....

จันทร์

รัตน...

รัตน

กลัมนาน... กลัมนาน เกียวนี้ เล็กกันนี้ ไค้ว่าวงร่าสงมา ๆ นี่ละ ไป... ไปที่อศียา

(กระหืดกระหอบพรหมกับมีเสียงวิ่ง)

จันทร์

ดูย .. เจษุรัตน กล่าบมีกลัมนแรงนักนี้ แล้วอย่าวิ่ง เร็วนัก ฉั้นวิ่งตามไม่ทัน

(มีเสียงตะโกนไล่หลังมาแว่ว ๆ)

หวงนักหรือ ... ส่วนหนุคนเคย เจียวหวงไปไค้

เดอ ก็ละวะ มันไมม่ี่เรื่องม้างก็แล้วไป ถ้ายึกเปิดไรละกค... คอบกู....

(เสียงคนตรี เร็วกระชั้น แล้วซากรากายทวนลง มีเสียงทอมของคนที่สอง)

มาค... ยังงั้นแล้วยังรำอยู่ไค้ ๆ เรื่อยังงั้นแล้วยังทคค้ำ... รั่า ... รั่า...

แล้วดาไมรำแล้วจะทำยังงี....

รัตน

ก็ลคกมาเดี่ย...

จันทร์

ลคก.... อี... ไม่เดี่ยมารยาทหรือ

รัตน

ถอ มารยาทไค้ว่าวงเลว ๆ วงนี้มันมีควยหรือคั้น หรือมันมีมารยาท ~~...~~ เล็กกัน

จันทร์

ไค้ว่าวงมา ๆ นี้ เล็กนะ พี่เห็นรำเห็นไม่ไค้ ~~...~~ ค้อ

รัตน

ทำไม ..... ~~...~~ ทำไมไค้

จันทร์

เขาเห็นว่าสวยหนุคนไช่เหมละ เขาจึงไค้เขาไปรำคกรูปโฉมหนุคนะ มันสวยน่า
คลลเดอตาหนุคนอยเมื่อไร/ะ อี... รูนางไค้มาว่า ที่วเราหนุคนาไมสวยยังงีไค้เรา

รัตน

จะสวยทเขาไร เจียว ~~...~~ ๆ เขาขมเขาเอาใจใส่ละ เพราะสวยขอยางไค้ยว

หรือกนนำ มันไม่จริงสักคน ไค้พวกปี่สาธเหล่านี้ เดอะ .... หรือลคค้ำเขาจะ

จริงจิงควย ถ้าเราไมสวย ก็ด ถ้าเราไมสวยยังงี

จันทร์
รักน
จันทร์
รักน

พยายามว่าเขานะ ก็รักนะ ไม่ใช่รักเพราะจันทร์สวยหรือ
ทุกคนะ พยายามว่าฉันรักเพราะจันทร์สวย
ก็หรือไม่วิงละ ถ้าฉันไม่สวย รักนจะรักหรือ (หัวเราะเบา ๆ)
คิดละ.... เขาคงสวย ฟังนะ ถ้าจันทร์เขาใจยังงั้นก็คิดแล้ว กูก็ เห็นไหม อะไร
..... เห็นไหม

จันทร์
รักน
จันทร์

ตาย..... มีกโจน จะทำไมจันทร์
ก็คิดว่าฉันรักจันทร์ เพราะจันทร์สวย มีคน..... กูนะ นี่... นี่
ง่าย..... ตายแล้ว.

รักน
จันทร์

คนตรีกระหิมหกลอยควาย
นี่...สวยนั้ นี...นี่
โอย... ช่วยควาย

รักน

(คนตรีทุกคนเสียง ลมโครม เสียงหอน เสียงร้องครางและร้องไห้)
ที่โต๊ะหมกสวยแล้ว คอยกันว่าฉันจะยังรักจันทร์ไหม แล้วก็คอยไปว่า
โลกพวกนี้สาจนันมันจะยังคองการจันทร์อีกไหม ถ้าหน้าของจันทร์ถูกเขียนยั้งแล้ว
ฉันจะ ~~เขียน~~ วันหนึ่งฉันจะกลับมาอีก มาเพื่อให้จันทร์ภูมิใจว่า ฉันรักจันทร์ เพราะ
ความสวยของจันทร์หรือเปล่า.... (หัวเราะอย่างแค้น ๆ หัวเราะ... หัวเราะ.)

จันทร์ (เล่า)

คนตรีกระหิมขึ้นแล้วเบาละ
คุณเข้าใจหรือยังละคะ ว่าหน้าของหนูทำไมถึง เป็นอย่างนี้ เขาเขียนมันลงไป
ควายมีกโจนที่คนกริบค่าง ไม่ปราณีปราศัย เขาทำมันไปอย่างไหนร้ายทารุณ
ซากศพที่สัมผัสวัตถุ เขาทำอะไร คุณนั่นเขามาแะ ๆ เขาทำลงไปควายความของ
พลาณแะ ๆ เขาต้องการจะให้หมกสวย แล้วมันก็สนใจเขาทุกอย่าง สมใจ
เขาเหลือเกิน

ชาติ
จันทร์

แล้ว เขากลับมาอีกหรือเปล่า
เปล่าเลยละ ทั้งแต่วันนั้น เขาสาปหุ่นขี้ไปเลยที่เดียว พอหนูไปแจ้งความกับ
หัวหน้ากิ่ง หนูไม่เอาเรื่อง หรือละ แต่หัวหน้ากิ่งไม่ยอม บอกว่าหน้าหนูเสีย
โอย แก้ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับควายเหมือนกัน หัวหน้ากิ่งเลยส่งคนออกสืบจับ
แล้วจับไม่ได้

ชาติ
จันทร์

เขาหายไป ๒ วันนะคะ จากวันที่เขาเขียนหน้าหนูแล้วนะ แล้วมีคนเห็นเด็ก
ลอกเขามาแะ คุณนั่นหนูกำลังรักษาแผลนอกรรมอยู่ในบ้าน ไม่รู้หรือละ พอล
เขากระแะระกายว่าเขาน่าที่กำลังตองการตัว เขาเลยเกิดคิดใหญ่ คราวนี้
ไม่รู้หายไปไหน

ชาติ
จันทร์

ถ้าเขามาละ หนูจะทำยังไง
ถ้าเขามา... ถ้าเขามา หนูก็จะดูใจเขาสิว่า เขาจะยังรักหนูอยู่เหมือนที่เข
พูดไว้ไหมในเมื่อ... ในเมื่อเขาทำตาหนูเป็นอย่างนี้แล้ว

ชาติ
จันทร์

หมายความว่าหนูยังรักเขาอยู่ไหม
(ส่อ) อะ... หนูยังรักเขาอยู่เสมอ คุณเขา หนูไม่เคยลืมเขาเลย แล้วก็
ไม่โกรธเขาด้วยที่เขาทำตาแบบนี้ หนูอภัยให้เขาแล้ว คนเราอะคะ เราไม่ใช่
จะอยู่ในโลกนี้ด้วยความพยายามเท่านั้น ไหมวากวนในกรณีใด ๆ เราต้องการความเห็น
อกเห็นใจ และการอภัยกันอยู่เสมอ หนูให้อภัยเขาซะ ให้อภัยจริง ๆ แต่หนูรอ
เขามาเกือบปีแล้ว... เขาก็ยังไม่มีความว่าจะกลับมา บางที... บางทีเขา
อาจจะไม่ต้องการหนูแล้ว เมื่อรู้ว่าเขาทำตาแบบนี้เกลียดคนมากด้วยงี้ ไข่ไข่คะ
ฉันคิดว่า เขาคงไม่เป็นยังไง

ชาติ
จันทร์

แล้วเป็นไงละคะ โทษที่พี่คะไรนะ มันพลจะพุกกับหัวหน้างงเขาได้ ถ้าหากว่า
หนู เป็นฝ่ายไม่เอาความ หนูเคย... แล้งก็คอยหา

ชาติ

ฉันคิดว่า เขาคงไม่คิดนะ หนูจะไม่เอาความ เขาคงหลบ คนที่เขาชอบเร
นไปเพราะกลัวความผิดมากกว่า เอะอะ ฉันคิดว่า วันหนึ่ง เขาคงกลับมาหาหนู
แล้ว เป็นของหนู เหมือนอย่างที่เขาคงพูดไว้

จันทร์

หนูก็ความมัน เป็นไปไม่ไรหรอกคะ (ส่อ) บางคราวอะคะ หนูคิด ๆ อยุ่จะ
ฆ่าตัวตายเสียให้พ้น เวระกรรมไปเสียที คุณก็คอยสิคะ ใคร ๆ เขาเห็นหน้าหนู
เขาก็เม๊ หนีหน้าทีเพราะเกลียดจัง บางคนเขาเรียกกันถึงไปเลย เพื่อนเก่า ๆ
พากันหลบหน้าตาตาหนูอยู่ด้วยกันในโลกนี้แท้ ๆ แม่แะพด แม่แะเพื่อนฝูง พด
หนูเคยพูดว่า หนูมันลูกมารมาเกิด หนูจึงอัปปลักษณ์งี้แะ แะไม่ก็ความมันเป็น
ความเคราะห์ร้ายของหนูนี่คะ แะกลับคิดว่า หนูเป็นคนสร้างความอับอายขายหน้า
หน้าให้แกแะ ตามจริง ๆ เอะอะคะคุณเขา... หนีหน้าตาตาหนูหนีเกลียดคนมาก
เขี้ยวหรือ

ชาติ
จันทร์

อ้อ... อ้อ ก็ไม่มากนักหรอก
ไม่จริง.... ไม่จริง หนูว่ามันเลอะเทิ้มเต็ม และจนเกือบไม่โชหน้าตา
หนูถูกระจกพดเห็นตลึงสะอุง เก๊ คมาหนูก็ยังไม่เคยเห็นหน้าใครน่าเกลียดเหมือน
หนู

ชาติ

อย่าไปเสียใจนักเลยหนู โสครกรรมของคนเรา เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น ชีวิตเรา
อยู่เราก็คงต้องกินรอนต่อไป นั่นแหละคือความปรารถนาของเราอย่างแท้จริง หนู

ชาติ

รักเขาใช่ไหม ฉะนั้นหนูก็ต้องต่อสู้เพื่อความปรารถนาของหนู คอย .... ๆ
ต่อไปว่าวันหนึ่งจะเป็นขอเรา วันหนึ่งเขาจะกลับมา หนูไม่สวย หมดสวยก็
เพราะเขา เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องกลับมาเพื่อหนูอีกครึ่งหนึ่ง

จันทร์

คะ... หนู หนูจะคอยเขาคือไป แต่คุณแม่ใจใหม่คะ ว่าเขาจะกลับมาหาหนูอีก

ชาติ

คุณแม่ใจ เขาจะคงกลับมาอีกแน่นอน

จันทร์

คุณจะไม่มานะหนูใหม่คะ ถึงบ้านหนูแล้ว

ชาติ

ขอใจ วันหลังดีกว่า เผล... โทษพญานาคที่พา เดินไปลึกไกลไหม....

จันทร์

ไม่ไกลหรอกคะ หลังไร่น้อออกไปอีกนิดก็ถึงแล้ว คุยว่าง ๆ หนูออกไปนั่งคน
เดียวบ๊อบบี้ ๆ แต่... เขามันก็กลัวก็ถึง เขาไม่ได

ชาติ

ฉันทัดมันละนะ วันสองวันจะมากดูควายใหม่ แล้วที่พูดอย่าลืม

จันทร์

คะ คุณก็กับหนูเหลือเกิน ไม่มีใครเขาพูดอย่างนี้กับหนูเลยแหละคะ ไม่มีจริง ๆ

คุณคะ หนูกลัว หนูจะเข็ดถ้าคุณเสียด

คุณก็รักหนูเหมือนกัน แล้วที่พูด

ชาติ (เล่า)

คืนวันนั้น ข้าพเจ้านอนไม่หลับเกือบตลอดทั้งคืน ถ้าพูดทุก ๆ คำจากจันทร์ ทั้ง
บุญล้าทั้งความดีความงามของแม่ส่งข้างหูของข้าพเจ้า หลับตาลงทีไร ก็ยังเห็น
ใบหน้ายิ้มแย้มละมุนละม่อมของแม่เป็นนัยตลอดทั้งคืนในที่สุดก็เลยตื่นขึ้นมา
เกลียดคนมากแล้ว ใบหน้าของจันทร์เป็นใบหน้าที่เหมือนศพเกินใครจริง ๆ ข้าพเจ้า
เกิดมา ยังไม่เคยเห็นใครหน้าตาที่น่าเกลียดเหมือนเขานั้น ยิ่งอยู่ในเงาสีดำของ
แสงจันทร์ขณะเดินลุยไปกับข้าพเจ้าด้วยแล้ว ดูเต็มไปด้วยเงาเหลี่ยมเป็นร่องรอย
ทั่วไปในมา จนข้าพเจ้าเกือบไม่กล้าที่จะมองหน้านั้นใครจริง ๆ

แต่อย่างไรก็ตาม จันทร์เป็นหญิงที่น่าสงสารที่สุดในความรู้สึกของข้าพเจ้า เธอ
มีลักษณะเห็นคนกำลังลลกลอยอยู่ในน้ำลึก จะจมหรือจะรอด และโดยปราศจากคน
ช่วยเหลือแม้แต่คนเดียว ถ้าเป็นท่าน ท่านจะทำอย่างไร...? เผล.. จำทำ
อย่างไร

ข้าพเจ้าเวียนไปที่บ้านของจันทร์อีกหลายครั้ง ไปเพื่อปลอบและให้กำลังใจแก่
หญิงผู้กำลังจะจมน้ำตายคนนั้นเท่าที่จะช่วยได้ จนในที่สุด เขาก็ลงบ้านที่ข้าพเจ้า
ลุ่มก็ลลกลองสติมิได้ว่าเหตุไฉน จากตางดินของแกจึงมีอันเป็นไปอย่างปลาบปลื้มที่สุด
นี่ คุณ... คุณไปเที่ยวบ้านแม่จันทร์หลายหนแล้วหรือ

เจ้าชฌมาน

ชาติ

ครบ ๘ ครั้ง เห็นจะได้

เจ้าชฌมาน

เป็นใจบ้าง... สิบก็ใหม่

เจ้าของบ้าน

(หัวเราะ) ก็ดีเหมือนกันครับ แปลกก็
บุญถึงสาย ๆ มีกตถณเดไป กุณมีกยังงิงนะ ถึงได้...
ฮา...

ชาติ

เจ้าของบ้าน

(หัวเราะ) ดีดีเนี่ยมันดีมันดีแบบแปลกดี ใคร ๆ เขาก็ว่าคุณไปคิดค้นกันทั้งมัน
บู๊ไช... พกเลี้ยง ตายเลย ทำไมพากันเข้าใจกันยังงั้นไปได้ หนาคายังงั้น
ผมเห็นจะทักไม่ลงทรลกครับ ที่ไปนะ เพราะสงสารจันทร์ เป็นคนที่น่าสงสาร เหลือ
เกิน จริง ๆ ครับ

ชาติ

เจ้าของบ้าน

แคว... มันค่อนข้างจะเป็นคนบ้า ๆ บล ๆ อยุ่สักหน่อยตั้งแต่หน้ามัน เป็นยังงั้นมา
แต่ค่อนข้างเป็นคนช่วยมากทีเดียว ใครเห็นใครรัก ใครเห็นใครหลงมันทั้งนั้น เจ้า
รักมันถึงเลย เจอหน้าเขาทำใจผมทศสวย

ชาติ

ผมทราบแล้ว จันทร์เอาไว้ผมทั้งหมด กู ๆ เป็นคนมีกรรมมาก ยิ่งแต่ละครั้ง
พอคนมีปมควายว่าหนาคายลงตัวเองมาเกลียด ก็ซึกบ้า ๆ เป็ด ๆ สติสถึงซึกจะวุ่น
วายไปข้างมัน เป็นความทุกข์ ความขมขื่นขลงแก (หัวเราะ) ไช้ เห็นผมไปคิดค้น
แกไปโต แยะละครับ ผมเห็นจะไม่กล้าไปบ่อย ๆ

เจ้าของบ้าน

นั่นนะซี ตอนแรก ๆ เห็นใคร ๆ ซึกกัน ผมก็ซึกเอะใจ

ชาติ (เล่า)

ทั้งสองคนหัวเราะพร้อมกัน แล้วคนตรีกระซิบขึ้นแล้วบอกว่า

ใกล้วันจะกลับของซาฟเขาเขาแล้ว เหตุการณ์ในสมัยนั้นก็ยังคงดำเนินไปอย่าง
เรื่อยเรื่อย เหมือนเช่นเคย ก็นั่น ซาฟเขาก็ไปบ้านจันทร์อีก บลก็ไม่กล้าว่าทำ
ไม่วีตของหญิงบูลาภักตนนี้ จึงผิงเขาไปในจิตใจของซาฟเขาจนยากที่จะลืมได้
มันคล้ายความกังวลใจ อีกอย่างหนึ่ง ที่เกิดอยู่ในความรู้สึกของซาฟเขา ว่า
ถ้าหากไม่ได้ทำอะไรลงไปแล้ว ซาฟเขาต้องซาฟความสุขไปเสียอย่างหนึ่ง
พระจันทร์ก็มันแล้ว มีเมฆกำลังลอยเต็มฟ้า ลอยผานดวงจันทร์กลมแล้วกลมแล้ว
มันทำให้ทาง เห็นไปสู่มานจันทร์เดี่ยวสว่างเรือง เดี่ยวมีตลิว สลับกันดูพิกลพิเดียว
จนใกล้จะเกือบ ๘ โมง ซาฟเขาจึงได้ออกจากลับ ทางกลางถนนหน้าตาของ
จันทร์ ลึก... พบบ้านลลภมาแล้ว ก็เป็นเหมือนไผ่ในหน้าซึ่งซาฟเขาจะต้อง เห็นผาน
เขาไปทะลุอีกทางหนึ่ง

รัตน

เสียงคนตรีเบา ๆ เสียงผีเข้าเกิดกรอกรบ แล้วกระพริบขึ้นจากหายไป

ชาติ

ใคร พุก... พุกเดี่ยวนี่... พุก

รัตน

(เบา) จันเจง มันใคร
โลกนกรุงเพา ไช้ใหม่ มาคิดแม่คนสวยหรือ บลตรง ๆ ว่ามาเดี่ยวสาวที่นี้
ไช้ใหม่

ชาติ
รัตน์

เปล่า ๆ จริงๆ
อย่าโกหกนะ เลี้ยวหลังมือขวา ไคร ๆ เขาก็คูกรักกันทั้งนั้นแหละ ว่าแกมาติดจันทร์
ที่นี่ หนาเสียโฉมคยงนี้ แล้วยังอุตสาห์เวียนไปเวียนแฮดักหรือ

ชาติ
รัตน์
ชาติ

รัตน์ คุณชื่อรัตน์ใช่ไหม
(หัวเราะ) ฐแล้วก็ แผลกใจที่หนีไปไหม
แผลกใจมาก แลวกก็ใจทวย นี้นะ นายรัตน์วางภาพที่ติดดีกว่า แลวมาชูกันคยง
ฉิมพัตร์ ฉิมพัตร์นะ ไม่ใช่มารายคยงที่นายรัตน์คิด นี้นะ ดึก ๑๒๓สามวันฉิมจะ
กลับกรุง เทพแล้ว ฉิมไม่ใช่ปรารณคยงนั้นหรือ โยนคภาพเสียซิ เราพอชูกันโดย
ไม่มีคภาพก็ไ้ไหม แลวกก็เป็นถารชูกันคยง

รัตน์
ชาติ
รัตน์

ก็ได้ ทำไม
ฉิมคยาคณนายรัตน์เหลือเกิน แลวไม่ติดมากจนเลยว่ จะมีโชคก็ไ้ขอเป็นคืนวันนี้
สั้น ๆ คักว่านะ

ชาติ
รัตน์
ชาติ

(กระแอม) ฉิมคยาคณว่ นายรัตน์หนีไปไหนตลอดเวลาที่เดินที่มานะ
ตามคยงนี้ จะจับกันหรือ
มีประโยชน์อะไรที่จะจับ แลวรู้หรือเปลวว่า ฉิมจะ เลาค่านาจะไรมาจับ นอกคยว่
ชูกันเราไ้ชูกันคยงมิถร นี้เป็นใจจริงของฉิม

รัตน์
ชาติ

ก็ได้ หนีเตลิดเขาไปไป ที่เจิมบาง ตากบาง ระดหงบาง ปีเต็มพลก็ จึงมาตามคย
แถว ๆ นี้ ไ้ไ้เมื่อตอนหัวค่ำเเอง

ชาติ
รัตน์

ทำไมไม่ไปหาจันทร์ ทำไมเมื่อกลอนหน้านี้จึงไม่มาที่นี่ ทำไมจะตองที่เ้าเห็นเรา
มีโทษชาคณตาย ทำไมทำมาไปแล้วไม่ยอมรับมาไป ทำไม...
ฉิมยิดไปแล้ว ฉิมกลัวจันทร์จะพยายามตาม ฉิมกลัวตำรวจจับ กลัวชูกคยง ฉิม
ไม่ควรทำคยงนั้นเลย

ชาติ

จันทร์ไม่พยายาม แลวกไม่ตองกลัวตำรวจจับ เร็งฉิมนึกเกี่ยวเท่านั้น ฐใหม่ว่
จันทร์ยังรอคยงนายรัตน์อยู่ ว่จะรักเขาหรือเปลว เขาไม่ไ้พยายามคยงเลย

รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี
รักดี

โธ่ รอดเม จันทรรอดเม จันทรไม่โกโหลยบายาหมาย

จริง ๆ คุณควรรจะรับมาขงคุณโคนแล้ว กลับไปหาเขาเสีย บีเต็มคุณทรมานใจ
คุณหญิงคนนี้เพียงไร รอดทรงนี้แะ แะจะไปเรียกจันทรมาโทพบกับคุณ

เสียวกอน แะยังไม่รูเสียวว่า คุณมาทำไม ไคร ๆ เขาบอกว่าคุณมาตักจันทร?
แะส่งสารจันทร คุณเขาใจโทพบที่แะตอกลยงนี่..

แะเขาใจ

คุณไม่เขยเห็นหน้า เขาเลยไซ้โทพบ กิ่งแะคุณสร้างกรรมเวรไว้แะครั้งนั้นแล้ว
นึ่งเลยครั้น แะคิดถึงจันทรเหลือเกิน แะแล้วยังรักเขามากเหลือเกิน แะเข้าไปใแพ้ ๆ
มันไครทรจนะจับศคิไม่ลยู จจริง ๆ ครั้น โธ... แะผลที่หน้าจันทรจะเป็นยังงั๊ม
ก็ไม่รู้ มันจะนา~~ผิด~~เกลียดลัถกแคะไหนก็ไม่รู้

(ข้า ๆ หนัก)

(หัวเราะเยาะ) เกี่ยวคุณตอกลยูเองก็แล้วกัน แะอย่าลืมนำบายอะไรที่คุณสร้างลง
ไปแล้ว คุณตอกลรับ คุณควยาสร้างนามนินแะใส่ลงลงไปลัถ

ครั้น

เสียงปี่ท้าวเดินารอบแตรม คนตรีแะข่มแล้วเบ้า

(ตะโกนเรียกเสียงไม (A) กิ่งนัก) จันทร จันทร กลลมานี่ทนลยล
ช... คุณกลับมาก็ไซ้โทพบ
ลงมานี่ทนลยล มีชวาก็จะบอก

เสียงปี่ท้าวฤทธิลงบรรเล

ละไรละ ชาวดี
เดินตามถันมาช (สี่) เกี่ยวก็จจะรูเอง

เสียงปี่ท้าวอรอนแตรม คนตรีแะข่มแล้ว เบ้า ๆ ถอลดไป

(เล่าชว ๆ) เมพถ่ากลอนใหญ่ ลยชวอบังถวงจันทร ~~ผิด~~เสียสนิททำโททาง
เกินไปยังชุนในกลอนชางจะมีคมากลลทลนลย เม็ถถึงชุนในชวตเจาจึงบอกโทให้จันทร
หนุครอกลย แะลวชวเจากัดเดินเขาไปชุนเพ็ถจะเรียกกรถันใหลลกนมา เลด...
มันตรงเป็นถารพมที่แสนลลทุกุเดเสียนึ่งไร ๆ บีเต็มในชีวิตกรถองหญิงชวายที่นา
ส่งสารทั้งสอง คราวนี้เอง เขาก็จะรู โทพบกันควมควมเขาใจ (หัวเราะ)
ลาชว... มันธเป็นความภักถุมิใจของชวตเจาเสียนึ่งไร ที่เขาทั้งสองจะมาพบกัน
โดยมีชวตเจาเป็นผูจักถารจักรงอชววงรวคเร็วที่สุด

รักดี รักดี กลลมาช จันทรมาแล้ว ยินลยูมิก ๆ มันแะผู้แะ

เสียงนี้เท่ากรอมนกขมิ้น คนศรีกระเทียม

รักนั
จันทร์
ชาติ
จันทร์ จันทร์
รักนัชา จันฉุณี
(หัวเราะ) ไปเถอะ คคดงกันเอง เถอะนะ ท้วงว่าคง เรียบร้อย พงนี้ฉันจะมาตาม
ขาว สวัสดิ์.....

เสียงนี้เท่าแล้วเกินหายไป

จันทร์
รักนั
รักนั... รักนัชา เธอกลับมาเมื่อไรนี้ อู๋ อวยรักฉันแน่นนักซี...
คิดถึงจันทร์ใจจะชาก จันทร มั้มีกเหลือเกิน ทำไมนะ จันฉุณีจะไ้เห็นหน้าจันทร์
จะไ้ดูคอบมาที่ท่าไ้ จันส่งสารจันทร์ เหลือเกิน คราวนี้แหละฉันจะ ไ้จากจันทร์อีก
แล้ว ฉันกลับมาให้จันทร์ดูใจใจละ ว่าฉันจะรักจันทร์อยู่ก็คิดหรือเปล่า

จันทร์
รักนั
รักจันทร์ แนหรือจะ ไ้ ไ้ใครรักจันทร์ เพราะความสวยแนหรือจะ
จันทร์ยังส่งสียอะไรอยู่ก็ ไ้ ไ้รัก ฉันจะกลับมาท่า ไ้ เถอะ ทำไมพระจันทร์ยัง ไ้ไม่
ไ้ไ้เมกคนนี้สักทีนะ จันจะไ้เห็นหน้าจันทร์ฉันก็คิดทนคย

จันทร์
รักนั
แะกะ อีคนนี้เดียวก็จะทนแล้ว อวยรักจันทร์แน่นนักซีละ
เออ... พนแล้ว ไ้หน้าจันทร์จา ฉันทนมาซี... ไ้ ทำไมก้มหน้าอยู่ไ้แล้ว จันจะ
ไ้ดูคอบมาที่ฉันท่า ไ้สักทนคย

จันทร์
รักนั
จันทร์
รักนั
(สะกั้น) รักนัชา อวยกดูหรือจะ กูหน้าจันทร์ให้เต็มคย
เอะ... (ตกใจ) จันทร ไ้หน้าจันทร์หรือนี้ คายแล้วหน้าจันทร์หรือนี้ ไ้โย...
(ร้องไห้ไ้) รักนัเกลียดไซ้ใหม่ ปลดขนะ ปลดข... ปลดข... (เสียงวิ่ง...
เสียงร้อง ไ้ ทางออกไ้)

รักนั
รักนั
จันทร์...... อวยาหนี กลับมากอน...... จันทร จันทร กลับมากอน...
(คนศรีกระเทียม มีเสียงวิ่ง เสียงตะโกนไ้หลัง)
กลับมากอนจันทร์ (หอมคยางเน่คย) จันยังคองการจันทร์ จันจะรับมาที่ฉันท่า
ไ้ ไ้ฉันไ้เกลียดจันทร์เลย ไ้... กลับมากอน จันทรอวยวิ่ง ขาคันแพลงวิ่ง ไ้ไ้
จันทร์ จันทร เธอะไปท่า ไ้ที่ทวยนนั้นนะ อวยจันทร์ อวยกระโคค อวยไ้คค
จันทร์ ไ้ จันทร

รักนั
รักนั... จันทร จันทร เธอะจากไ้เพราะจันแต่ ๆ เธอะเข้าใจผิด จันไ้เกลียด
เธอะเลย จันทร จันไ้คิดเลยว่าน่าตาชคอง เธอะจะนำเกลียดถึงนักนี้ จันตกใจ

ไปเท่านั้นเอง ฉันยังรักเธอซึ่งต้องการเธออยู่.....

คนตรี

.....

นาฏกรรมชีวิตเร่ร่อน	"สวนปราบ"	ไต้ยุทิตง	เพียงนี้
ลัทธิกา	สารทนาย	แสดงเป็น	จันทร์
	"	"	ชาติ
	"	"	รัตน์
	"	"	คนนำทาง

ลัทธิกา สารทนาย กำกับการแสดง
 ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง กำกับคนตรี
 คณะนักร้องดีซอดากอน จนกว่าจะพบกันใหม่ สวัสดี.

.....